

EEN GROET EN BEZINNEND WOORD VANWEGE UW TOEKOMSTIGE DEKEN HANS

“Ja” zeggen met Maria

Beste zussen en broers in onze Aalsterse geloofsgemeenschap ,

Het feest van de Tenhemelopneming van Maria is telkenjare een mijlpaal in het liturgisch jaar. Na Pinksteren is er immers een lange periode van windstilte. De vakantie is in zicht. Veel parochiale en dekenale werkgroepen, de scholen, maar ook vele andere sectoren in de samenleving staan vanaf eind juni “on hold”. In de kerken wordt het stiller... ook veel kerkgangers genieten van een welverdiende rustpauze. Maar eens 15 augustus kondigt de heropstart van het maatschappelijke en ook het kerkelijke leven zich aan. Een nieuw begin staat voor de deur... En voor de Kerk in Aalst en ook die in Zottegem wordt het een heel bijzondere start... ook voor deken Marc, die ik zeer waardeer, en voor mijzelf...

Een wereld in permanente modus van verandering

Door de snelle evoluties in de wereld van onze tijd ziet alles er effectief ook een stuk anders uit. Dat ervaren we ook in onze kerkgemeenschap. De parochieploegen, kerkraden, catechesewerking, verenigingen, dekenale ploeg... we beseffen dat alles snel verandert. De anderhalve maand onderbreking en de heropstart confronteert ons scherp met zovele vragen en noden.

Er zijn de grote maatschappelijke uitdagingen: de wereldvrede, de opwarming van het klimaat, de onbillijke verdeling van de goederen der aarde, de pandemieën...

Er is ook de interne kerkelijke problematiek. Jaar na jaar zien we het aantal kerkgangers slinken. We voelen de nood aan om te herstructureren, te verdiepen en de krachten te bundelen. We zoeken naar wegen om creatief in te spelen op de snel evoluerende toestand. Een hele opdracht, maar tegelijk een mooie uitdaging. Allen samen, in een synodaal proces, mogen we zoeken naar wegen om Christus en zijn evangelie aanwezig te brengen in onze moderne cultuur, via de wegen van dienstbaarheid, gebed en liturgie, en verkondiging... Het is de roeping en zending van de Kerk én haar wezen om als gemeenschap van gedoopten samen met alle mensen van goede wil te delen in de vreugde en de hoop, het leed en de angst van de hedendaagse mens, vooral van de armen en van alle lijdenden (Constitutie Gaudium et Spes).

Veel methoden, structuren en ook sommige gebouwen die in het verleden hun dienst hebben bewezen dienen we grondig te herdenken en te hervormen, of zelfs te laten varen. Ze zijn immers vaak eerder een hinderpaal dan een hulp in onze gezamenlijke zoektocht naar een nieuwe gestalte voor onze Kerk. We zullen de weg moeten gaan die Christus ons heeft getoond: de weg van de graankorrel. Ons de “ars moriendi” eigen te maken, de kunst om te sterven aan alles wat ons te sterk bindt aan oude vormen, en gestalten. Alleen zo maken we plaats voor de nieuwe vruchten die God ook in deze tijd op zijn Wijngaard zal laten opschieten. Als uw toekomstige deken geloof ik in die toekomst. De eerstelingen van de oogst zijn al zichtbaar in de parochies van het dekenaat Aalst. Laten we de ingeslagen weg met groot geloof en vastberadenheid verder betreden. Ik dank alle gelovigen en bijzonder allen die zich sterk engageren in ploegen en werkgroepen in de parochies van het dekenaat. Mijn gedachten gaan ook naar de priesters, diakens en vrijgestelden. Op hen rust een zware

verantwoordelijkheid. Moge de Heer hen zegenen en in goede gezondheid bewaren. Dat zij mogen volharden in hun roeping en zending, in verbondenheid met velen en dat het visioen van het Koninkrijk in hun hart en geest levendig moge blijven.

Een nieuwe deken

De luwte van de zomermaanden is ook vaak de tijd waarin op het bisdom verschuivingen in de personeelsbezetting op het pastorale veld worden voorbereid of uitgevoerd. Zo heeft de bisschop heeft mij gevraagd om de nieuwe deken te worden van het dekenaat Aalst, en pastoor van de nieuwe parochie Sint-Martinus, Aalst-Linkeroever. Enerzijds ben ik de bisschop zeer dankbaar omdat hij zoveel vertrouwen in mij stelt. Aalst is de tweede grootste stad in het bisdom Gent. Een agglomeratie van 90.000 mensen, en ook een uitgebreid dekenaat, dat zich uitstrekt tot Ninove . Maar anderzijds kwam die vraag totaal onverwacht op mij af. In Zottegem ben ik al twaalf jaar deken. Eigenlijk doe ik al meer dan 30 jaar dienst in de streek... Toen ik nog verder studeerde in Leuven, na mijn priesterwijding op 28 juni 1992, was ik als meewerkend priester elk weekend present in Zottegem. Tijdens al die jaren als professor Exegese aan het Grootseminarie en aan de diocesane instituten voor godsdienstwetenschappen te Gent en Mechelen, en naast mijn directeurschap van de diocesane commissie voor catechese was ik in Zottegem en omstreken betrokken bij pastoraal en liturgie. Bovendien is Zottegem mijn geboortestad en woont mijn familie hier... Moeilijk... Na veel dagen van gebed en onderscheiding, en na verschillende gesprekken heb ik ja gezegd aan de bisschop. Het was geen gemakkelijke bevalling... Intussen is er wat tijd overheen gegaan. Met vertrouwen zal ik de hand aan de ploeg slaan. Met inzet van heel mijn persoon zal ik mij wijden aan de pastoraal in dat mooie dekenaat Aalst. Begin oktober komt er een dankviering in Zottegem, bij mijn afscheid. Eind oktober word ik door bisschop Lode van Hecke aangesteld als deken te Aalst. Kortelings worden de precieze data en uren vastgelegd en gecommuniceerd.

Ja zeggen

Ikzelf heb moeten leren ja zeggen en mijn bereidheid mogen tonen om mee te gaan in een nieuw pastoraal maar ook spiritueel avontuur. Niet eenvoudig... maar ik voel mij nu blij omdat ik de stap gezet heb. Trouw aan mijn roeping en zending als gedoopte en als priester. Zo schrijft God telkens, vaak verrassend, zijn verhaal verder. Hij nodigt ons allen uit ja te zeggen. Het oude achter ons te laten... en mee te schrijven aan een nieuw hoofdstuk in het verhaal van het Koninkrijk.

Maria is ons grote voorbeeld. Zij is de moeder van de Kerk. In Zottegem is zij aanwezig als Onze-Lieve-Vrouw van Deinsbeke. Tijdens mijn jaren in Zottegem is zij altijd mijn toevlucht geweest. En ook mijn definitieve jawoord en de bevestiging van mijn benoeming te Aalst... ik heb het aan haar te danken. Zij nodigt ieder van ons bij de start van het nieuwe pastorale jaar uit "ja" te zeggen, volmondig. Zij herhaalt de woorden van Jezus: "Vrees niet". Durf het oude achter je te laten. Ook al gaat dat gepaard met twijfel, pijn en verdriet... Met Maria mogen wij ja zeggen aan God en aan elkaar.

Bij zovele beslissingen die we dienen te nemen op persoonlijk vlak, beroepsmatig, bij de opbouw van de parochie en het dekenaat, in de ploeg, in de catechistengroep, in de diakonie... Laten we telkens de woorden van Maria herhalen bij de boodschap van de engel:

“Mij geschiede naar uw Woord”. Haar jawoord is doorheen de twijfel en de vrees gegaan (“Hoe zal dit geschieden?”). maar juist daardoor is het zo sterk. Zij staat met haar jawoord aan het begin van de Kerk.

Ook tijdens haar weg met haar Zoon Jezus zegt zij telkens ja. Van de bruiloft te Kana, tot aan de voet van het kruis... Maria gaat ook in die barre omstandigheden mee op de weg van God. En zij herhaalt haar jawoord en ziet het bevestigd op de Paasmorgen en op de dag van Pinksteren, verenigd met de apostelen in de bovenzaal.

Maria noemen wij in het Salve Regina “Onze Hoop”(Spes nostra). Inderdaad zij leert ons ja te zeggen bij het begin, zij inspireert ons om dat jawoord telkens te hernieuwen, maar zij is ook het beeld van de eindvoltooiing. Een bron van hoop. Dat vieren we op 15 augustus. Nu we voor een nieuw begin staan... laten we naar haar opkijken. Zij is de eschatologische icoon. Als we met de traditionele formule belijden dat ze door haar Zoon met ziel en lichaam deelt in de heerlijkheid van God,, dan zien we ook onze eigen toekomst. Wie met Maria eens ja zegt aan God, wie trouw blijft, met haar, aan dat jawoord, die mag rekenen op Gods definitieve en volle jawoord. Maria heeft dat al ontvangen. Wij zien ernaar uit. God houdt van Maria en van alle mensen die die positieve ingesteldheid belichamen.

Dat is mijn grote wens... en ook het voorwerp van mijn bede tot Maria bij het feest van 15 augustus: dat wij in onze Kerk, bijzonder in het dekenaat Aalst mogen leven vanuit het visioen dat God ons doorheen Maria voorhoudt. Dat wij de oude wegen durven verlaten en ja zeggen aan God: “Mij geschiede naar uw Woord”. Ik zie uit naar de samenwerking met jullie allen!

Een hartelijke, dankbare en bijzondere groet,

Deken Hans